

บทที่ 6

บทวิเคราะห์

งานวิจัยนี้วิเคราะห์สิ่งที่อยู่เบื้องหลังที่การจัดการการท่องเที่ยวท้องถิ่น ใน 4 ระดับ คือ ระดับรัฐ ระดับท้องถิ่น ระดับหมู่บ้านและระดับปัจเจก ที่ใช้ภาพมหภาคเป็นฉากในการวิเคราะห์ และสะท้อนภาพจุลภาค และต้องการสร้างความชัดเจนเรื่องการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวภายในบริบทของไทยเทียบเคียงกับเมืองโยมิตัน (Yomitan township) ในบริบทของญี่ปุ่น และอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม และความหลากหลายของคนในชุมชน ซึ่งโดยทั่วไปเรามักจะมีสมมุติฐานชุมชนในแง่ความเป็นหนึ่งเดียว แต่งานวิจัยนี้ต้องการชี้ว่าความหลากหลายเกิดขึ้นได้อย่างไร คนจัดการความหลากหลายอย่างไร และภายใต้เงื่อนไขใดที่ผู้คนหยิบเอาอัตลักษณ์ของท้องถิ่นขึ้นมาใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยว

ในการวิเคราะห์เรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเทียบเคียงระหว่างเมืองภายในบริบทของไทย และเมืองโยมิตันในบริบทของญี่ปุ่น จำเป็นต้องวิเคราะห์ให้เห็นบริบททางสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่นภายในอย่างชัดเจน ก่อนจะวิเคราะห์เงื่อนไขที่อยู่เบื้องหลังโครงสร้างการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวใน 4 ระดับ ซึ่งในงานวิจัยนี้ค้นพบว่าเงื่อนไขที่กำหนดความสำเร็จ-ล้มเหลวในการจัดการการท่องเที่ยวประกอบด้วย (1) กระแสโลกาภิวัตน์ (2) นโยบายรัฐส่วนกลาง (3) บทบาทของรัฐท้องถิ่น (4) คนท้องถิ่น และวัฒนธรรมการจัดการ (Culture Management) (5) นักท่องเที่ยว-ทุน-สื่อ

โดยใช้กรอบแนวคิดโลกาภิวัตน์กับเรื่องท้องถิ่น (Appadurai) แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (Timothy) แนวคิดวัฒนธรรมการจัดการ (Boudieu / Burns) และแนวคิดการท่องเที่ยวในมุมมองยุคหลังสมัยใหม่ (วัฒนธรรมคือสินค้า และการท่องเที่ยวร่วมสมัย) ในการวิเคราะห์ (ดูในบทที่ 1)

เพื่อตอบคำถามวิจัย 4 ข้อคือ 1. อะไรคือสิ่งที่อยู่เบื้องหลังการจัดการการท่องเที่ยวในระดับรัฐ ระดับท้องถิ่น ระดับหมู่บ้าน และระดับปัจเจกบุคคล 2. คนท้องถิ่นมีปฏิกิริยาตอบโต้ต่อสิ่งข้างนอกที่เข้ามากระทบอย่างไร 3. การพัฒนาและจัดการทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวท้องถิ่นที่ยั่งยืนเกิดขึ้นได้อย่างไร อะไรเป็นเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง 4. การจัดการการท่องเที่ยวท้องถิ่นไทยและญี่ปุ่นมีเงื่อนไขและปัจจัยแตกต่างกันอย่างไร

จากการศึกษาพบว่า

1. ภาพการท่องเที่ยวที่ปายและโยมิตันแตกต่างกันอย่างมาก

ในกรณีปาย คนท้องถิ่นจัดการการท่องเที่ยวได้ แต่ควบคุมไม่ได้ ธุรกิจอยู่ของคนท้องถิ่นได้ตกมาอยู่ในมือของธุรกิจขนาดใหญ่จำนวนหนึ่ง ในขณะที่โยมิตันเป็นเมืองที่มีกลุ่มชาติพันธุ์ชายขอบในอดีตเหมือนปาย แต่การท่องเที่ยวท้องถิ่นโยมิตันอยู่ในมือของชุมชนที่ยั่งยืนแข็งแรง และมีแนวโน้มจะไปได้ดี ดังแสดงในแผนภาพ 6.1